

Krimināllieta Nr.11519014616
Lietas arhīva Nr. KA04-0091-19/3
ECLI:LV:RAT:2019:1016.11519014616.4.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2019.gada 16.oktobrī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Ludmila Poļakova,
tiesnese Ingūna Amoliņa,
tiesnese Žaneta Vēvere,
piedaloties prokuroram Viktoram Vendenam,
aizstāvjiem Annai Kovaļevskai, Atim Krievam un Gatim Gailim,
atklātā tiesas sēdē apelācijas kārtībā iztiesāja krimināllietu saistībā ar Narkotiku nelikumīgas aprites noziegumu izmeklēšanas prokuratūras prokurora Viktora Vendena apelācijas protestu un apsūdzēto /pers. H/, personas kods /personas kods/, /pers. I/, personas kods /personas kods/, un /pers. J/, personas kods /personas kods/, apelācijas sūdzībām par Rīgas rajona tiesas 2018.gada 28.maija spriedumu.

Aprakstošā daļa

Ar pirmās instances tiesas spriedumu /pers. I/ atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1] panta otrajā daļā un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 3 gadiem 6 mēnešiem, ar probācijas uzraudzību uz 2 gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu, 61.panta piekto daļu, Krimināllikuma Pārejas noteikumu 14.[1] punktu, piespriestajam sodam daļēji pieskaitīts sods, kas nav izciests pēc Rīgas rajona tiesas 2013.gada 12.septembra sprieduma, un galīgais sods noteikts – brīvības atņemšana uz 4 gadiem 2 mēnešiem.

Ar Rīgas rajona tiesas tiesnese s 2018.gada 8.augusta lēmumu labota 2018.gada 28.maija sprieduma rezolutīvā daļa, norādot, ka galīgais sods /pers. I/ noteikts - brīvības atņemšana uz 4 gadiem, 2 mēnešiem, ar probācijas uzraudzību uz 2 gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu ar pirmās instances tiesas spriedumu soda izciešanas laikā ieskaitīts aizturēšanā un apcietinājumā pavadītais laiks no 2016.gada 15.novembra līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim.

/pers. I/ piemērotais drošības līdzeklis – apcietinājums – atstāts negrozīts līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim.

/pers. J/ atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1] panta otrajā daļā un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 3 gadiem 6 mēnešiem, ar probācijas uz raudzību uz 2 gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, noteiktajam sodam daļēji pievienots sods, kas piespriests ar Rīgas rajona tiesas 2017.gada 3.oktobra spriedumu, un galīgais sods noteikts – brīvības atņemšana uz 5 gadiem, ar probācijas uzraudzību uz 3 gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, soda izciešanas termiņā ieskaitīts aizturēšanā pavadītais laiks 2016.gada 17.oktobrī (pēc Rīgas rajona tiesas 2017.gada 3.oktobra sprieduma).

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu soda izciešanas termiņā ieskaitīts aizturēšanā un apcietinājumā pavadītais laiks šajā lietā no 2016.gada 15.novembra līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim.

/pers. J/ piemērotais drošības līdzeklis – apcietinājums – atstāts negrozīts līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim.

/pers. H/ atzīta par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1] panta otrajā daļā un sodīta ar brīvības atņemšanu uz 3 gadiem 2 mēnešiem, ar probācijas uzraudzību uz 2 gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu, 61.panta piekto daļu, Krimināllikuma Pārejas noteikumu 14.[1] punktu, noteiktajam sodam daļēji pieskaitīts sods, kas nav izciests pēc Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2013.gada 30.aprīļa sprieduma un galīgais sods noteikts – brīvības atņemšana uz 3 gadiem 8 mēnešiem, ar probācijas uzraudzību uz 2 gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu, soda izciešanas termiņā ieskaitīts aizturēšanā pavadītais laiks no 2016.gada 15.novembra līdz 2016.gada 16.novembrim.

/pers. H/ piemērotais drošības līdzeklis – nodošana policijas uzraudzībā – atstāts negrozīts līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim.

Ar spriedumu izlemts jautājums par rīcību ar lietiskajiem pierādījumiem.

Atbilstoši pirmās instances tiesas spriedumā konstatētajam /pers. I/ personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās neatļauti iegādājās, glabāja psihotropo vielu realizācijas nolūkā, kā arī neatļauti realizēja psihotropo vielu.

/pers. I/ kopā ar /pers. J/ un /pers. H/ izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotos apstākļos vienojās par kopējām noziedzīgām darbībām vērstām uz psihotropās vielas neatļautu iegādāšanos un neatļautu glabāšanu realizācijas nolūkā un neatļautu realizēšanu mantkārīgā nolūkā šādi sadalot lomas:

/pers. I/ neatļauti iegādāsies tālākai realizācijai psihotropo vielu – amfetamīnu -, glabās to pie sevis precīzi nenoskaidrotā vietā, /pers. J/ telefoniski sazināsies ar psihotropās vielas pircējiem un vienosies par psihotropās vielas realizācijas iespēju, /pers. J/ un /pers. H/ tiksies ar psihotropās vielas pircējiem, /pers. J/ saņems no psihotropās vielas pircējiem naudu par psihotropās vielas daļu, /pers. I/ nodos /pers. J/ psihotropās vielas daļu tālākai realizācijai, /pers. J/ naudas daļu par psihotropās vielas daļu nodos /pers. I/, /pers. J/ nodos /pers. H/ psihotropās vielas daļu tālākai realizācijai, /pers. H/ psihotropās vielas daļu realizēs psihotropās vielas pircējiem.

Īstenojot vienošanos, izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā, ne vēlāk kā līdz 2016.gada 14.novembrim, nenoskaidrotos apstākļos no izmeklēšanā nenoskaidrotas personas /pers. I/ neatļauti iegādājās tālākai realizācijai personu grupā 0,3923 g amfetamīna, kas ir aizliegtām sevišķi bīstamām narkotiskām vielām pielīdzinātā psihotropā viela, un glabāja to pie sevis precīzi nenoskaidrotā vietā.

2016.gada 14.novembrī tika veikts speciālais izmeklēšanas eksperiments ar mērķi no /pers. J/ vai no citas personas, kura darbosies /pers. J/ vārdā, iegādāties psihotropo vielu – amfetamīnu. Eksperimenta gaitā pēc plkst. 20.42 /pers. J/ telefoniski vienojās ar psihotropās vielas pircēju, speciālā izmeklēšanas eksperimentā iesaistīto personu /pers. L/, par psihotropās vielas realizācijas iespēju. Minētajā datumā pēc plkst. 21.52 dzīvoklī /adrese A/, /pers. J/ un /pers. H/ satikās ar /pers. L/, /pers. J/ saņēma no /pers. L/ 115 EUR (vienpadsmit, pirms speciālā izmeklēšanas eksperimenta veikšanas apskatītās banknotes, kopā viens simts divdesmit *euro* apmērā), /pers. J//pers. M/, Stacijas ielas un Skolas ielas krustojuma tuvumā, pēc plkst. 22.00, nodeva /pers. I/ daļu no /pers. L/ saņemtās naudas 115 EUR, /pers. I/, mantkārīgu tieksmju vadīts, nodeva /pers. J/ neatļauti iegādātās tālākai realizācijai 0,3923 g amfetamīna, /pers. J/, mantkārīgu tieksmju vadīts, dzīvoklī /adrese A/, pēc plkst. 23.05, nodeva /pers. H/ neatļauti iegādātās tālākai realizācijai 0,3923 g amfetamīna, /pers. H/, būdama narkotisko vielu ietekmē, mantkārīgu tieksmju vadīta, realizēja /pers. L/ 0,3923 g amfetamīna, iepakotu piecos polimēra materiāla maisiņos.

2016.gada 15.novembrī, pēc plkst. 00.05, /pers. J/ aizturēja policijas darbinieki, kuri /pers. J/ personas kratīšanas laikā biļešu kabatā atrada un izņēma 5 EUR (viena pirms speciālā izmeklēšanas eksperimenta veikšanas apskatītā banknote ar sērijas numuru MA0854669198 piecu *euro* apmērā).

Apsūdzētais /pers. I/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1] panta otrajā daļā.

/pers. J/ personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās neatļauti iegādājās, glabāja psihotropo vielu realizācijas nolūkā, kā arī neatļauti realizēja psihotropo vielu.

/pers. J/ kopā ar /pers. I/ un /pers. H/ izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotos apstākļos vienojās par kopējām noziedzīgām darbībām vērstām uz psihotropās vielas neatļautu iegādāšanos un neatļautu glabāšanu realizācijas nolūkā un neatļautu realizēšanu mantkārīgā nolūkā šādi sadalot lomas:

/pers. I/ neatļauti iegādāsies tālākai realizācijai psihotropo vielu – amfetamīnu -, glabās to pie sevis precīzi nenoskaidrotā vietā, /pers. J/ telefoniski sazināsies ar psihotropās vielas pircējiem un vienosies par psihotropās vielas realizācijas iespēju, /pers. J/ un /pers. H/ tiksies ar psihotropās vielas pircējiem, /pers. J/ saņems no psihotropās vielas pircējiem naudu par psihotropās vielas daļu, /pers. I/ nodos /pers. J/ psihotropās vielas daļu tālākai realizācijai, /pers. J/ naudas daļu par psihotropās vielas daļu nodos /pers. I/, /pers. J/ nodos /pers. H/ psihotropās vielas daļu tālākai realizācijai, /pers. H/ psihotropās vielas daļu realizēs psihotropās vielas pircējiem.

Īstenojot vienošanos, izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā, ne vēlāk kā līdz 2016.gada 14.novembrim, nenoskaidrotos apstākļos no izmeklēšanā nenoskaidrotas personas /pers. I/ neatļauti iegādājās tālākai realizācijai personu grupā 0,3923 g amfetamīna, kas ir aizliegtām sevišķi bīstamām narkotiskām vielām pielīdzinātā psihotropā viela un glabāja to pie sevis precīzi nenoskaidrotā vietā.

2016.gada 14.novembrī tika veikts speciālais izmeklēšanas eksperiments ar mērķi no /pers. J/ vai no citas personas, kura darbosies /pers. J/ vārdā, iegādāties psihotropo vielu – amfetamīnu. Eksperimenta gaitā pēc plkst. 20.42 /pers. J/ telefoniski vienojās ar psihotropās vielas pircēju, speciālā izmeklēšanas eksperimentā iesaistīto personu /pers. L/, par psihotropās vielas realizācijas iespēju. Minētajā datumā pēc plkst. 21.52 dzīvoklī, /adrese/, /pers. J/ un /pers. H/ satikās ar /pers. L/, /pers. J/ saņēma no /pers. L/ 115 EUR (vienpadsmit, pirms speciālā izmeklēšanas eksperimenta veikšanas apskatītās banknotes, kopā viens simts divdesmit *euro* apmērā), /pers. J//pers. M/, Stacijas ielas un Skolas ielas krustojuma tuvumā pēc plkst. 22.00 nodeva /pers. I/ daļu no /pers. L/ saņemtās naudas 115 EUR, /pers. I/, mantkārīgu tieksmju vadīts, nodeva /pers. J/ neatļauti iegādātās tālākai realizācijai 0,3923 g amfetamīna, /pers. J/, mantkārīgu tieksmju vadīts, dzīvoklī /adrese A/, pēc plkst. 23.05, nodeva /pers. H/ neatļauti iegādātās tālākai realizācijai 0,3923 g amfetamīna, /pers. H/, būdama narkotisko vielu ietekmē, mantkārīgu tieksmju vadīta, realizēja /pers. L/ 0,3923 g amfetamīna, iepakotu piecos polimēra materiāla maisiņos.

2016.gada 15.novembrī pēc plkst. 00.05 /pers. J/ aizturēja policijas darbinieki, kuri /pers. J/ personas kratīšanas laikā bikšu kabatā atrada un izņēma 5 EUR (viena pirms speciālā izmeklēšanas eksperimenta veikšanas apskatītā banknote ar sērijas numuru MA0854669198 piecu *euro* apmērā).

Apsūdzētais /pers. J/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1] panta otrajā daļā.

/pers. H/ personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās neatļauti iegādājās, glabāja psihotropo vielu realizācijas nolūkā, kā arī neatļauti realizēja psihotropo vielu.

/pers. H/ kopā ar /pers. J/ un /pers. I/ izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotos apstākļos vienojās par kopējām noziedzīgām darbībām vērstām uz psihotropās vielas neatļautu iegādāšanos un neatļautu glabāšanu realizācijas nolūkā un neatļautu realizēšanu mantkārīgā nolūkā šādi sadalot lomas:

/pers. I/ neatļauti iegādāsies tālākai realizācijai psihotropo vielu – amfetamīnu -, glabās to pie sevis precīzi nenoskaidrotā vietā, /pers. J/ telefoniski sazināsies ar psihotropās vielas pircējiem un vienosies par psihotropās vielas realizācijas iespēju, /pers. J/ un /pers. H/ tiksies ar psihotropās vielas pircējiem, /pers. J/ saņems no psihotropās vielas pircējiem naudu par psihotropās vielas daļu, /pers. I/ nodos /pers. J/ psihotropās vielas daļu tālākai realizācijai, /pers. J/ naudas daļu par psihotropās vielas daļu nodos /pers. I/, /pers. J/ nodos /pers. H/ psihotropās vielas daļu tālākai realizācijai, /pers. H/ psihotropās vielas daļu realizēs psihotropās vielas pircējiem.

Īstenojot vienošanos, izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā, ne vēlāk kā līdz 2016.gada 14.novembrim, nenoskaidrotos apstākļos no izmeklēšanā nenoskaidrotas personas /pers. I/ neatļauti iegādājās tālākai realizācijai personu grupā 0,3923 g amfetamīna, kas ir aizliegtām sevišķi bīstamām narkotiskām vielām pielīdzinātā psihotropā viela un glabāja to pie sevis precīzi nenoskaidrotā vietā.

2016.gada 14.novembrī tika veikts speciālais izmeklēšanas eksperiments ar mērķi no /pers. J/ vai no citas personas, kura darbosies /pers. J/ vārdā, iegādāties psihotropo vielu – amfetamīnu. Eksperimenta gaitā pēc plkst. 20.42 /pers. J/ telefoniski vienojās ar psihotropās vielas pircēju, speciālā izmeklēšanas eksperimentā iesaistīto personu /pers. L/, par psihotropās vielas realizācijas iespēju. Minētajā datumā pēc plkst. 21.52 dzīvoklī /adrese A/, /pers. J/ un /pers. H/ satikās ar /pers. L/, /pers. J/ saņēma no /pers. L/ 115 EUR (vienpadsmit, pirms speciālā izmeklēšanas eksperimenta veikšanas apskatītās banknotes, kopā viens simts divdesmit *euro* apmērā), /pers. J//pers. M/, Stacijas ielas un Skolas ielas krustojuma tuvumā, pēc plkst. 22.00, nodeva /pers. I/ daļu no /pers. L/ saņemtās naudas 115 EUR, /pers. I/, mantkārīgu tieksmju vadīts, nodeva /pers. J/ neatļauti iegādātās tālākai realizācijai

0,3923 g amfetamīna, /pers. J/, mantkārīgu tieksmju vadīts, dzīvoklī /adrese A/ pēc plkst. 23.05, nodeva /pers. H/ neatļauti iegādātās tālākai realizācijai 0,3923 g amfetamīna, /pers. H/, būdama narkotisko vielu ietekmē, mantkārīgu tieksmju vadīta, realizēja /pers. L/ 0,3923 g amfetamīna, iepakotu piecos polimēra materiāla maisiņos.

2016.gada 15.novembrī pēc plkst. 00.05 /pers. J/ aizturēja policijas darbinieki, kuri /pers. J/ personas kratīšanas laikā bikšu kabatā atrada un izņēma 5 EUR (viena pirms speciālā izmeklēšanas eksperimenta veikšanas apskatītā banknote ar sērijas numuru MA0854669198 piecu *euro* apmērā).

Apsūdzētā /pers. H/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1] panta otrajā daļā.

Par Rīgas rajona tiesas 2018.gada 28.maija spriedumu apelācijas protestu iesniedza Narkotiku nelikumīgas aprites noziegumu izmeklēšanas prokuratūras prokurors V.Vendens, kurš lūdz atcelt pirmās instances tiesas spriedumu daļā par /pers. J/ noteikto sodu pēc Krimināllikuma 253.[1] panta otrās daļas un par /pers. J/ noteikto galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, kā arī daļā par /pers. I/ un /pers. H/ noteikto sodu, pēc Krimināllikuma 253.[1] panta otrās daļas un daļā par /pers. I/ un /pers. H/ noteikto galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu, 61.panta piekto daļu un Krimināllikuma Pārejas noteikumu 14.[1] punktu, šajās daļās taisot jaunu spriedumu.

Prokurors uzskata, ka tiesa, nosakot sodu apsūdzētajiem, nav ņēmusi vērā materiālo tiesību normas, kas regulē soda noteikšanu, kā arī nav ņēmusi vērā Augstākās tiesas 2008.gada 1.jūlija tiesnešu kopsapulces lēmumā „Par vienveidīgu tiesību normu piemērošanu soda noteikšanā" izteiktās atziņas, kas novedis pie Kriminālprocesa likuma 1., 511., un 512.pantu, Krimināllikuma 35. un 46.pantu pārkāpuma.

Prokurors, izvērtējot pirmās instances tiesas sprieduma motīvu daļā norādītos argumentus par soda apjoma piemērošanu apsūdzētajiem, atzina, ka tiesa nav pietiekami izvērtējusi apsūdzēto izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un kaitējumu, apsūdzēto personību raksturojošās ziņas. Prokurors secinājis, ka neskatoties uz to, ka 2014.gada 16.novembrī /pers. J/ atbrīvojies no brīvības atņemšanas soda – četriem gadiem un trīs mēnešiem – izciešanas, kas noteikts ar Rīgas rajona tiesas 2013.gada 6.augusta spriedumu par nozieguma izdarīšanu narkotiku nelikumīgās aprites jomā, pēc diviem gadiem atkal iesaistījies jaunās noziedzīgās darbībās. /pers. I/ 2015.gada 18.decembrī atbrīvojies no brīvības atņemšanas soda – četri gadi – izciešanas, kas noteikts ar Rīgas rajona tiesas 2013.gada 13.septembra sprieduma par nozieguma izdarīšanu narkotiku nelikumīgās aprites jomā, jau pēc gada iesaistījās jaunās noziedzīgās darbībās. Tāpat /pers. H/ 2015.gada 18.augustā atbrīvojusies no četru gadu brīvības atņemšanas soda izciešanas, kas noteikts ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2013.gada 30.aprīļa spriedumu par mantiska rakstura noziedzīgu nodarījumu, jau pēc gada iesaistījās jaunās noziedzīgās darbībās, kas norāda, ka apsūdzēto motivācija izdarīt jaunu noziedzīgu nodarījumu ir bijusi lielāka nekā izvēlēties likumpaklausīga sabiedrības locekļa dzīvi. Ne nozieguma smagums un bīstamība, ne iespējamās valsts represijas viņus neatturēja no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, kas liecina par apsūdzēto negatīvo attieksmi pret sabiedrībā noteiktām likuma normām. Būdami iepriekš sodīti, apsūdzētie nav izvērtējuši secinājumus par savas uzvedības turpmāku nepieļaujamību, un iesaistoties ar narkotisko vielu nelikumīgas aprites saistītajām darbībām, nav spējuši piemēroties dzīvei, kur tiek ievērotas sabiedrībā noteiktās likuma normas.

Turklāt prokurors uzskata, ka nosakot sodu apsūdzētajiem, pirmās instances tiesa nav vērtējusi sabiedrības daļas intereses uzturēties drošā un veselā vidē, kurā tiek ievērotas vispārpieņemtas uzvedības un morāles normas. Tiesa, nosakot brīvības atņemšanas soda apmēru par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, kas pietuvināts konkrētā panta sankcijā paredzētajai brīvības atņemšanas soda minimālajai robežai, un nosakot galīgo sodu /pers. J/ pēc Krimināllikuma 50.panta piektās daļas, /pers. I/ un /pers. H/ pēc Krimināllikuma 51.panta, 61.panta piektās daļas un Krimināllikuma Pārejas noteikumu 14.[1] punkta, nav pietiekami izvērtējusi tā raksturu un radīto kaitējumu, nepietiekami izvērtējusi apsūdzēto personības, kā arī nav ņēmusi vērā Augstākās tiesas 2008.gada 1.jūlija tiesnešu kopsapulces lēmumā „Par vienveidīgu tiesību normu piemērošanu soda noteikšanā" 1. un 4.punktā izteiktās atziņas.

Nosakot apsūdzētajiem brīvības atņemšanas sodu, kas pietuvināts Krimināllikuma 253.[1] panta otrajā daļā paredzētā noziedzīga nodarījuma sankcijas minimālajai robežai, netika sasniegts soda mērķis – sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, jo vainīgās personas netiks pakļautas soda piespiedu ietekmei un ar to saistītajiem ierobežojumiem tādā mērā, kas atbilstu izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturam un radītajam kaitējumam, un iegūtajām ziņām par apsūdzēto personībām.

Prokurora ieskatā, apsūdzēto negatīvi raksturojošās ziņas un atbildību pastiprinošie apstākļi, ir par pamatu protestā lūgtā soda piemērošanai.

Ņemot vērā iepriekš minēto, prokurors uzskata, ka pirmās instances tiesa pārkāpa Kriminālprocesa likuma 1., 511., un 512.pantu, kā arī Krimināllikuma 35. un 46.pantu, nosakot /pers. J/ sodu, kas pietuvināts Krimināllikuma 253.[1] panta otrās daļas sankcijā paredzētajai brīvības atņemšanas soda minimālajai robežai, kā arī saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu piespriesto sodu daļēji saskaitot ar sodu, kas noteikts ar Rīgas rajona tiesas 2017.gada 3.oktobra spriedumu, galīgo sodu noteica, kas tikai nedaudz pārsniedz sodu par jaunu izdarītu noziedzīgu nodarījumu. /pers. I/ sods noteikts, kas pietuvināts Krimināllikuma 253.[1] panta otrās daļas sankcijā paredzētajai brīvības atņemšanas soda minimālajai robežai, kā arī saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu, 61.panta piekto daļu un Krimināllikuma Pārejas noteikumu 14.[1] punktu piespriesto sodu daļēji saskaitot ar neizciesto sodu, kas noteikts ar Rīgas rajona tiesas 2013.gada 12.septembra spriedumu, noteica galīgo sodu, kas tikai nedaudz pārsniedz sodu par jaunu izdarītu noziedzīgu nodarījumu. /pers. H/ sods noteiks, kas pietuvināts Krimināllikuma 253.[1] panta otrās daļas sankcijā paredzētajai brīvības atņemšanas soda minimālajai robežai, kā arī saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu, 61.panta piekto daļu un Krimināllikuma Pārejas noteikumu 14.[1] punktu piespriesto sodu daļēji saskaitot ar neizciesto sodu, kas noteikts ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2013.gada 30.aprīļa spriedumu, noteica galīgo sodu, kas tikai nedaudz pārsniedz sodu par jaunu izdarītu noziedzīgu nodarījumu. Pirmās instances tiesa nepamatoti uzlabojusi apsūdzēto stāvokli, kas novedis pie nelikumīga nolēmuma, un ir par pamatu Rīgas rajona tiesas 2018.gada 28.maija spriedumu atcelt daļā par apsūdzētajiem piemēroto sodu un galīgo sodu.

Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas sūdzību iesniedza arī apsūdzētais /pers. J/, kurš lūdz atcelt pirmās instances tiesas spriedumu daļā par viņa notiesāšanu, taisot jaunu spriedumu, pārkvalificējot noziedzīgo nodarījumu saskaņā ar Krimināllikuma 253.[1] panta pirmo daļu un nosakot viņam atbilstošu sodu.

Apsūdzētais /pers. J/ uzskata, ka pirmās instances tiesas spriedums ir atceļams šādu iemeslu dēļ.

Apsūdzētais uzskata, ka viņam nepamatoti tiek inkriminētas darbības grupā ar /pers. I/ un /pers. H/, lai realizētu psihotropās vielas /pers. L/, kaut gan apsūdzētais šo vielu realizāciju veica viens, bez jebkādas vienošanās ar /pers. I/ un /pers. H/.

Apsūdzētais norāda, ka savu vainu atzina pilnībā, par to, ka psihotropās vielas realizēja /pers. L/, taču šādas darbības kvalificējamas pēc Krimināllikuma 253.[1] panta pirmās daļas.

/pers. J/ uzskata, ka pirmās instances tiesa bez jebkādiem pierādījumiem pieņēma, ka /pers. I/ viņam būtu nodevis narkotiskās vielas.

Lietā nav konstatēti pierādījumi, kas norādītu uz pieņēmumu, ka /pers. I/ būtu narkotiskās vielas, kuras viņam tika realizētas.

Pierādījumi, uz kuriem atsaucas pirmās instances tiesa, norāda tikai uz to, ka viņš realizēja narkotiskās vielas /pers. L/, ko viņš arī nenoliedz, taču apsūdzētais /pers. J/ uzsver, ka šie pierādījumi nepierāda, ka viņam būtu vienošanās ar /pers. I/ un /pers. H/ tās realizēt grupā.

Apsūdzētais norāda, ka /pers. L/ vairākkārt mainījis savas liecības, kā arī pirmās instances tiesa neņem vērā, ka eksperta atzinums ir pretējs /pers. L/ liecībām un tiesas pieņēmumiem.

Apsūdzētais uzsver, ka no lietā iegūtajiem pierādījumiem, kurus uzskaitījusi pirmās instances tiesa spriedumā nevar izdarīt secinājumu par kopīgu vienošanos starp viņu un /pers. I/ un /pers. H/, gluži pretēji, spriedumā uzskaitītie pierādījumi norāda uz viņu kā darbību veicēju, ko viņš arī atzīst.

Grupveida darbības veido vienots nodoms, taču viņam ar /pers. I/ un /pers. H/ tāds nebija. Ar tiesas pieņēmumu, ka ir bijusi vienošanās vien nepietiek, šāda vienošanās jākonstatē ar pierādījumiem, lietā šādu pierādījumu nav.

Apsūdzētais /pers. J/ uzskata, ka pirmās instances tiesa savus secinājumus izdarījusi uz pieņēmumu pamata, bez reāliem un konkrētiem pierādījumiem.

/pers. J/ uzskata, ka viņa darbības kvalificējamas pēc Krimināllikuma 253.[1] panta pirmās daļas par narkotisko vielu realizāciju, ko viņš arī atzina.

Tāpat par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas sūdzību iesniedza /pers. H/, kura lūdz atcelt Rīgas rajona tiesas 2018.gada 28.maija spriedumu, ar kuru viņa atzīta par vainīgu un sodīta pēc Krimināllikuma 253.[1] panta otrās daļas, taisot šajā daļā jaunu nolēmumu, viņu attaisnojot.

Apsūdzētā /pers. H/ uzskata, ka viņas notiesāšana nav pamatota šādu apstākļu dēļ.

Pirmās instances tiesa nav ņēmusi vērā, ka nav iegūti nekādi objektīvi pierādījumi tam, ka viņa nodarbojusies ar narkotisko vielu realizāciju grupā ar /pers. I/ un /pers. J/.

No lietā iegūtajiem pierādījumiem nevar izdarīt secinājumu par kopīgu vienošanos starp viņu un pārējiem apsūdzētajiem, turklāt viņai nav bijis zināms par /pers. J/ un /pers. I/ tikšanos.

/pers. H/ uzskata, ka pirmās instances tiesas spriedumā uzskaitītie pierādījumi, gluži pretēji norāda uz šādas grupas neesamību.

Grupveida darbības veido vienots nodoms, taču viņai ar /pers. J/ tāds nebija.

Pirmās instances tiesa neņēma vērā, ka /pers. L/ vairākkārt mainīja savas liecības, mēģinot /pers. I/ un /pers. J/ darbībām piesaistīt viņu.

Apsūdzētā /pers. H/ nenoliedz, ka pēc /pers. J/ lūguma nodevusi /pers. L/ cigarešu paciņu, bet viņa nezināja, kas tajā atrodas.

/pers. H/ norāda, ka pirmās instances tiesa nešaubīgi tic /pers. L/ liecībām, kaut gan tās netiek apstiprinātas ar eksperta atzinumu, kā arī netic viņas sniegtajām liecībām, kuras apstiprina eksperta atzinums.

/pers. H/ nav saprotams, kāpēc viņu mēģina piesaistīt darbībām, kuras viņa nav darījusi un par kurām viņa ar nevienu nav vienojusies, tāpat viņai nav bijusi informācija par /pers. J/ un /pers. L/ savstarpējām darbībām.

Apsūdzētā /pers. H/ uzskata, ka pirmās instances tiesa visas pretrunas un šaubas ir vērsusi pret viņu, kaut gan Kriminālprocesa likums noteic, ka visas šaubas tulkojamas par labu apsūdzētajai personai, nevis otrādi.

Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas sūdzību iesniedza apsūdzētais /pers. I/, kurš lūdz atcelt pirmās instances tiesas spriedumu, taisot jaunu viņu attaisnojošu spriedumu.

Apsūdzētais /pers. I/ norāda, ka viņš neizprot pirmās instances tiesas spriedumā norādīto par vienošanos starp viņu un /pers. J/, proti, par noziedzīgu vienošanos par narkotisko vielu iegādāšanos, glabāšanu ar mērķi realizēt. /pers. I/ norāda, ka ar /pers. J/ ir tikai un vienīgi draudzīgās attiecībās.

Tāpat /pers. I/ atsaucas uz pirmās instances tiesas spriedumā minēto, proti, ka viņš ir īstenojis narkotisko vielu pārdošanu /pers. J/, bet /pers. I/ uzsver, ka tad, kad viņu aizturēja pie viņa netika atrasta iezīmētā nauda un uz rokām netika atrasts narkotisko vielu atlikums, tāpat viņa dzīvoklī, veicot kratīšanu, nekas netika izņemts.

Apsūdzētais norāda, ka liecinieks /pers. L/ pirmās instances tiesā paskaidroja, ka iepriekš sniegtajās liecībās norādītais bija tikai viņa izdomājumi (minējumi), nevis fakti. Turklāt telefonsarunās nav nekā minēta, kas būtu saistīts ar narkotisko vielu pārdošanu.

Tiesas sēdē prokurors V.Vendens apelācijas protestu uzturēja, lūdza to apmierināt pilnā apjomā, apsūdzēto apelācijas sūdzības noraidīt.

Apsūdzētais /pers. I/ uzturēja savu apelācijas sūdzību, lūdza pirmās instances tiesas spriedumu atcelt un taisīt jaunu, spriedumu, attaisnojot pret viņu celtajā apsūdzībā.

Apsūdzētā /pers. I/ aizstāvis zvērināts advokāts Atis Krievs lūdza apmierināt /pers. I/ apelācijas sūdzību, norādot, ka /pers. I/ nav izdarījis viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu. Līdzapsūdzētais /pers. J/ liecināja, ka 2016.gada 14.novembrī viņš nodeva /pers. I/ klonazepāma 6 tabletes un nesaņēma no /pers. I/ psihotropo vielu. Psihotropo vielu /pers. J/ iegādājās no citas personas, ar kuru personīgi nav ticies, piegādāto psihotropo vielu izņēma no pasta kastītes. Pie /pers. I/ netika atrasta izmeklēšanas eksperimentā izmantotie naudas līdzekļi un nav atrasta psihotropā viela.

Apsūdzētais /pers. J/ apelācijas sūdzību uzturēja, lūdza viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu pārkvalificēt uz Krimināllikuma 253.[1] panta pirmo daļu, mīkstināt noteikto sodu.

Apsūdzētā /pers. J/ aizstāve zvērināta advokāte Anna Kovaļevska lūdza apmierināt /pers. N/ apelācijas sūdzību, norādot, ka pirmās instances tiesas spriedums nav atzīstams par tiesisku un pamatotu, jo tas ir pretrunīgs. Apsūdzētie notiesāti par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu personu grupā, bet spriedumā norādīts, ka viņi noziedzīgo nodarījumu izdarīja organizētā grupā (sprieduma 6., 17.punkts). Liecinieka /pers. L/ liecības ir bijušas mainīgas. Turklāt tie neapstiprinās ar lietā iegūtiem pierādījumiem. /pers. H/ liegta iespēja sniegt liecības dzimtajā valodā. Tika pārkāptas apsūdzēto tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā. Par /pers. J/ atbildību mīkstinošu apstākli atzīstams tas, ka viņš savu vainu par Krimināllikuma 253.[1] panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu atzīst un izdarīto nožēlo. Saskaņā ar Krimināprocesa likuma 85.panta pirmās daļas 1.punktu advokāte lūdza /pers. J/ atbrīvot no samaksas par aizstāves darbu apelācijas instances tiesas sēdē.

Apsūdzētā /pers. H/ uzturēja apelācijas sūdzību, lūdza atcelt pirmās instances tiesas spriedumu, taisīt jaunu spriedumu, attaisnojot viņu pēc Krimināllikuma 253.[1] panta otrās daļas celtajā apsūdzībā.

Apsūdzētās /pers. H/ aizstāvis zvērināts advokāts Gatis Gailis lūdza apmierināt /pers. H/ apelācijas sūdzību, norādot, ka /pers. H/ vaina viņai inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā nav pierādīta. Nav pamata ticēt liecinieka /pers. L/ sniegtajām liecībām, jo viņš pats ir narkotisko vielu lietotājs, turklāt bija spiests piedalīties operatīvajā eksperimentā un apmelot apsūdzētos, jo pret viņu pašu bija ierosināts kriminālprocess par psihotropo vielu realizāciju. Turklāt /pers. L/ liecības neapstiprinās daļā par psihotropo vielu svēršanu un fasēšanu, jo uz svariem netika atrastas psihotropo vielu pēdas. /pers. H/ neprot valsts valodu tādā apjomā, lai varētu sniegt liecības, sakarā ar ko viņas pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtās liecības nav atzīstamas par pierādījumu, kas apstiprina /pers. H/ vainu.

Motīvu daļa

Izskatījusi krimināllietu apelācijas instances tiesas sēdē un izvērtējusi lietā iegūtos pierādījumus, noklausījusies apsūdzēto, viņu aizstāvju un prokurores viedokļus, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums atceļams daļā par /pers. I/, /pers. J/, /pers. H/ atzīšanu par vainīgiem un sodīšanu par Krimināllikuma 253.[1] panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu. Narkotiku nelikumīgas aprites noziegumu izmeklēšanas prokuratūras prokurora Viktora Vendena apelācijas protests apmierināms daļēji, apsūdzētā /pers. I/ apelācijas sūdzība noraidāma, apsūdzētās /pers. H/ un /pers. J/ apelācijas sūdzības apmierināmas.

/pers. I/, /pers. J/ un /pers. H/ celta apsūdzība par to, ka viņi neatļauti iegādājās, glabāja psihotropo vielu realizācijas nolūkā, kā arī realizēja psihotropo vielu personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās.

Turklāt apsūdzība celta tā, it kā viņi izdarīja viņiem inkriminēto noziedzīgo nodarījumu organizētas grupas sastāvā, sadalot lomas, bet noziedzīgais nodarījums pretēji apsūdzības formulējumam, netika kvalificēts saskaņā ar Krimināllikuma 253.[1] panta trešo daļu.

Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka apsūdzētajiem celtā apsūdzība neatbilst nodarījuma kvalifikācijai saskaņā ar Krimināllikuma 253.[1] panta otro daļu.

Apelācijas instances tiesa piekrīt zvērinātas advokātes A.Kovaļevskas viedoklim, ka pirmās instances tiesas spriedums ir pretrunīgs, jo tiek norādīts, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts organizētas grupas sastāvā, vienlaicīgi atzīstot apsūdzētos par vainīgiem noziedzīga nodarījuma izdarīšanā personu grupā.

Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka lietā iegūtie pierādījumi norāda, ka apsūdzētie noziedzīgo nodarījumu nav izdarījuši ne tikai organizētas grupas sastāvā, bet arī personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās, sadalot lomas tādā veidā, kā tas norādīts viņiem celtajā apsūdzībā.

Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka /pers. I/ atzīstams par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1] panta pirmajā daļā, /pers. J/ atzīstams par vainīgu Krimināllikuma 253.[1] panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, bet /pers. H/ atzīstama par nevainīgu Krimināllikuma 253.[1] panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un attaisnojama.

No krimināllietas materiāliem redzams, ka ierosinājumā par speciālā izmeklēšanas eksperimenta veikšanu neatliekamības kārtībā, kuru 2016.gada 14.novembrī apstiprināja Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas prokuratūras prokurors M.Jansons, tiek lūgts atļaut veikt speciālo izmeklēšanas darbību – speciālo izmeklēšanas eksperimentu - attiecībā pret /pers. J/ (*1.sējuma 30.lapa*). Ierosinājumā par speciālā izmeklēšanas eksperimenta veikšanas neatliekamības kārtībā apstiprināšanu norādīts, ka ar prokurora akceptu veiktā izmeklēšanas eksperimenta rezultātā /adrese/, tika veikta psihotropās vielas iegāde un uz aizdomu pamata par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu tika aizturēts /pers. J/, kura kratīšanas laikā tika konstatēta un izņemta daļa no speciālā izmeklēšanas eksperimenta laikā izmantotās naudas - 5 EUR (*1.sējuma 32.lapa*). Ar 2016.gada 15.novembra Rīgas rajona tiesas izmeklēšanas tiesneses lēmumu 2016.gada 14.novembrī kriminālprocesa ietvaros veiktā izmeklēšanas darbība – speciālā eksperimenta - veikšana atzīta par tiesisku un pamatotu, nenorādot izmeklēšanas eksperimentā iesaistītās personas (*1.sējuma 33.lapa*).

/pers. L/ 2016.gada 14.novembra iesniegumā, uz kura pamata pieņemts lēmums par kriminālprocesa uzsākšanu, tika norādīts, ka viņam ir zināma persona vārdā Jevgeņijs, ar iesauku /Nosaukums A/, kurš pārdod amfetamīnu un no kura viņš vairākkārtīgi ir pircis amfetamīnu un ir saņēmis piedāvājumu no Jevgeņija vēl iegādāties amfetamīnu 2016.gada 14.novembrī (*1.sējuma 2.lapa*). Liecinieka nopratināšanas protokolā /pers. L/ sniedz liecības par Jevgeņiju un piekrīt tikt iesaistītam speciālajā izmeklēšanas eksperimentā, kura laikā viņš varētu nopirkt no Jevgeņija amfetamīnu. Pēc fotogrāfijām /pers. L/ atpazīst /pers. J/. (*1.sējuma 3., 6.-7. lapa*).

Kriminālprocesa likuma 225.pantā ir uzskaitīti nosacījumi, kas jāievēro, lai veiktu speciālo izmeklēšanas eksperimentu. Norādītā panta pirmās daļas 1.punkts noteic, ka speciālo izmeklēšanas eksperimentu veic, pamatojoties uz izmeklēšanas tiesneša lēmumu, ja ir pamats uzskatīt, ka persona agrāk izdarījusi noziedzīgas darbības un gatavojas izdarīt, vai ir uzsākusi tādas pašas noziedzīgas darbības.

Krimināllietu tiesas kolēģija konstatē, ka atbilstoši Kriminālprocesa likuma 212.panta 4.daļas noteikumiem speciālās izmeklēšanas darbības tika veiktas attiecībā pret /pers. J/, pastāvot apstākļiem, kad bija iegūtas ziņas, ka viņš jau agrāk ir izdarījis noziedzīgas darbības un gatavojas izdarīt līdzīgas darbības, kas saistītas ar narkotisko/psihotropo vielu nelikumīgu apriti.

Attiecībā uz /pers. H/ šādas ziņas procesa virzītāju rīcība nav bijušas, ierosinājums par speciālā izmeklēšanas eksperimenta veikšanu nesaturēja ziņas par /pers. H/ un veiktais eksperiments netika apstiprināts ar izmeklēšanas tiesneša lēmumu attiecībā uz /pers. H/.

Līdz ar to secināms, ka ierosinājums par speciālā izmeklēšanas eksperimenta veikšanu nesaturēja ziņas, kas varētu būt par pamatu minētās izmeklēšanas darbības veikšanu pret /pers. H/.

Eiropas Cilvēktiesību tiesa ir norādījusi, ka speciālo izmeklēšanas darbību var veikt tikai pret personu, par kuras noziedzīgo darbību jau ir informācija. Turklāt baumas vai līdzīga nepārbaudāma informācijas nav atzīstama par pietiekamu (*Eiropas Cilvēktiesību tiesas 1998.gada 9.jūnija spriedums lietā „Teixeira de Castro v.Portugal", pieteikums Nr. 25829/94, 2008.gada 5.februāra spriedums lietā „Ramanauskas v.Lithuania", pieteikums Nr.74420/01 un 2008.gada 1.jūlija spriedums lietā „Malininas v Lithuania", pieteikums Nr.10071/04*).

Pastāvot šādiem apstākļiem, speciālā izmeklēšanas eksperimentā iegūtās ziņas par /pers. H/ līdzdalību narkotisko vielu realizācijā nav atzīstamas par /pers. H/ vainas pierādījumu viņai inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, jo viens no Kriminālprocesa likumā noteiktajiem pierādīšanas kritērijiem ir pierādījumu pieļaujamība, kuras nosacījumi ietverti Kriminālprocesa likuma 130.pantā.

Atzīstot, ka speciālais izmeklēšanas eksperiments prettiesiski tika realizēts attiecībā uz /pers. H/, Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka /pers. H/ vainas pierādīšanā tika izmantotas nepieļaujamas ziņas par faktiem, kas tika iegūtas, pārkāpjot Kriminālprocesa likuma 125.panta noteikumus. Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 130.panta otrās daļas 3.punkta nosacījumiem šādi pierādījumi atzīstami par pierādīšanā neizmantojamiem.

Šādas atziņas ir nostiprinātas judikatūrā (*Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2016.gada 15,marta lēmums lietā Nr.15830020513, SKK-93/2016, Latvijas republikas Senāta 2019.gada 30.aprīļa lēmums lietā Nr.11096061617, SKK-36/2019*).

Turklāt Eiropas Cilvēktiesību tiesa ir norādījusi, ka secinājumu par to, ka ir notikusi uzkūdīšana veikt noziedzīgu nodarījumu, var izdarīt pat tādā gadījumā, ja tiesībaizsardzības iestāžu ierēdņi vai to kontrolētās personas ar personu, kura jau tiek turēta aizdomās un kuru attiecīgie ierēdņi vēlas saukt pie krimināltatbildības, kontaktējas nevis tieši, bet ar konkrētajā brīdī aizdomās neturamu personu starpniecību (*Eiropas Cilvēktiesību tiesas 2008.gada 21.februāra spriedums lietā „Pyrgiotakis v. Greece", pieteikums Nr.15100/06*). Konstatējot uzkūdīšanas faktu, visi šādā veidā iegūtie pierādījumi ir jāatzīst par nepieļaujamiem. Apsūdzētā atzīšanās nevar ietekmēt uzkūdīšanas faktu, jo šāda situācijā atzīšanās nav pierādījums, ar kuru var pamatot apsūdzētā vainu (*Eiropas Cilvēktiesību tiesas 1998.gada 9.jūnija spriedumu lietā „Teixeira de Castro v. Portugal", pieteikums Nr.25829/94, 2006.gada 26.oktobra spriedums lietā „Khudobin v. Russia", pieteikums Nr.59696/00, 2008.gada 5.februāra spriedums lietā „Ramanauskas v. Lithuania", pieteikums Nr.74420/01, un 2008.gada 21.februāra spriedums lietā „Pyrgiotakis v. Greece", pieteikums Nr.15100/06*).

Pastāvot šādiem apstākļiem pirmās instances tiesas spriedums daļā par /pers. H/ atzīšanu par vainīgu un sodīšanu pēc Krimināllikuma 253.[1]panta otrās daļas ir atceļams un lietā taisāms jauns /pers. H/ attaisnojošs spriedums.

Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka apsūdzētais /pers. I/ nav atzīstams par personu, kura tikusi iesaistīta speciālā izmeklēšanas eksperimenta veikšanā.

Sastādot ierosinājumu par speciālā izmeklēšanas eksperimenta veikšanu, procesa virzītāja rīcībā nebija ziņu, ka /pers. I/ izdara vai gatavojas izdarīt noziedzīgas darbības.

Par to, ka /pers. J/ psihotropo vielu turpmākai realizācijai nelikumīgi iegādājās no /pers. I/, kļuva zināms ārpus izmeklēšanas eksperimenta, kad pēc kontakta ar izmeklēšanas eksperimentā iesaistīto personu /pers. L/, /pers. J/ ar riteni bija devies uz tikšanos ar /pers. I/ un atgriežoties mājās, atveda /pers. L/ psihotropo vielu – amfetamīnu.

Nav pamata uzskatīt, ka /pers. I/ tika uzkūdīts izdarīt psihotropās vielas nelikumīgu realizāciju, jo nedz policijas darbinieku, nedz speciālā izmeklēšanas eksperimentā iesaistītā persona /pers. L/ nav kontaktējušies ar /pers. I/ un nav izteikuši piedāvājumu realizēt amfetamīnu.

/pers. L/ pirmās instances tiesas sēdē liecināja, ka viņš iepriekš divas reizes narkotiskās/psihotropās vielas ir pircis no /pers. J/, no /pers. I/ nav pircis nekad. /pers. J/ neko neteica, ka šajā darījumā ir iesaistīts /pers. I/ (*3.sējuma 64.-65.lapa*).

Lietā netika iegūti pierādījumi, ka /pers. L/ amfetamīna realizāciju sarunāja vienlaicīgi ar /pers. J/ un ar /pers. I/. Apstāklis, ka /pers. I/ varēja

atrasties /pers. J/ dzīvoklī laikā, kad /pers. L/ pa telefonu sarunāja narkotisko vielu iegādi no /pers. J/, kā arī tas, ka /pers. L/ /pers. J/ veiktās telefonsarunas laikā varēja dzirdēt /pers. I/ balsi, nenorāda uz to, ka speciālā izmeklēšanas eksperimentā iesaistītā persona /pers. L/ ir kaut kādā veidā veicinājis noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu no /pers. I/ puses.

Līdz ar to atzīstams, ka /pers. I/ izdarītais noziedzīgais nodarījums tika atklāts nevis speciālā izmeklēšanas eksperimenta ietvaros, bet gan ārpus tā, novērojot /pers. J/ izmeklēšanas eksperimenta laikā veiktās darbības un pēc izmeklēšanas eksperimenta pabeigšanas analizējot lietā iegūtos pierādījumus.

Turklāt Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka bez pietiekoša pamata /pers. I/ un /pers. J/ darbības kvalificētas saskaņā ar Krimināllikuma 253.[1] panta otro daļu kā izdarītas personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās.

Lietā iegūtie pierādījumi liecina, ka /pers. J/ nevis saņēma no /pers. I/ narkotiskās/psihotropās vielas turpmākai realizācijai, bet gan pirka tās no /pers. I/ nolūkā realizēt tās tālāk /pers. L/. Minēto faktu apstiprina /pers. L/ liecības un izmeklēšanas eksperimenta laikā veiktais audioieraksts. Šie pierādījumi norāda, ka uz tikšanos ar /pers. I/ /pers. J/ devās ar naudas līdzekļiem 120 EUR, kas tika izsniegti /pers. L/ eksperimenta veikšanas nolūkā. Pēc /pers. J/ aizturēšanas pie viņa tika atrasti 5 EUR. Tas nozīmē, ka par psihotropo vielu /pers. J/ samaksāja /pers. I/ 115 EUR.

Augstākā tiesa ir norādījusi, ka grupas sastāvā ietilpstošas personas darbojas ar vienotu nodomu nevis realizē psihotropās vielas viena otrai (*Augstākās Tiesas 2018.gada 26.aprīļa lēmums lietā Nr.SKK-70/2018, Nr.11815002412*).

Lietā netika iegūti pierādījumi tam, ka /pers. J/ un /pers. I/ ir darbojušies ar vienotu nodomu, tādējādi viņu darbības kvalificējamas nevis saskaņā ar Krimināllikuma 253.[1] panta otro daļu, bet gan ar Krimināllikuma 253.[1] panta pirmo daļu.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 564.panta piektās daļas noteikumiem, apelācijas instances tiesa sniedz /pers. J/ un /pers. I/ izdarītā noziedzīgā nodarījuma jaunu aprakstu:

/pers. I/ neatļauti iegādājās, glabāja psihotropo vielu realizācijas nolūkā, kā arī neatļauti realizēja psihotropo vielu.

Izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā, ne vēlāk kā līdz 2016.gada 14.novembrim, nenoskaidrotos apstākļos, no izmeklēšanā nenoskaidrotas personas /pers. I/ neatļauti iegādājās tālākai realizācijai 0,3923 g amfetamīna, kas ir aizliegtām sevišķi bīstamām narkotiskām vielām pielīdzinātā psihotropā viela un glabāja to pie sevis precīzi nenoskaidrotā vietā.

2016.gada 14.novembrī pēc plkst. 21.52 dzīvoklī /adrese A/, /pers. J/ satikās ar /pers. L/ un saņēma no /pers. L/ 115 EUR. Vēlāk /pers. J//pers. M/, Stacijas ielas un Skolas ielas krustojuma tuvumā, pēc plkst. 22.00, nodeva /pers. I/ daļu no /pers. L/ saņemtās naudas 115 EUR apmērā, /pers. I/, mantkārīgu tieksmju vadīts, nodeva /pers. J/ neatļauti iegādātās psihotropās vielas – 0,3923 g amfetamīna.

Ar savām darbībām apsūdzētais /pers. I/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1] panta pirmajā daļā.

/pers. J/ neatļauti iegādājās, glabāja psihotropo vielu realizācijas nolūkā.

2016.gada 14.novembrī tika veikts speciālais izmeklēšanas eksperiments ar mērķi no /pers. J/ vai no citas personas, kura darbosies /pers. J/ vārdā, iegādāties psihotropo vielu – amfetamīnu. Eksperimenta gaitā pēc plkst. 20.42 /pers. J/ telefoniski vienojās ar psihotropās vielas pircēju, speciālā izmeklēšanas eksperimentā iesaistīto personu /pers. L/, par psihotropās vielas realizācijas iespēju. Minētajā datumā pēc plkst. 21.52 dzīvoklī, /adrese/, /pers. J/ satikās ar /pers. L/, /pers. J/ saņēma no /pers. L/ 115 EUR. /pers. J//pers. M/, Stacijas ielas un Skolas ielas krustojuma tuvumā pēc plkst. 22.00 nodeva /pers. I/ daļu no /pers. L/ saņemtās naudas 115 EUR. /pers. I/, mantkārīgu tieksmju vadīts, /pers. J/ nodeva tālākai realizācijai neatļauti iegādātos 0,3923 g amfetamīna. /pers. J/, mantkārīgu tieksmju vadīts, dzīvoklī, /adrese/, pēc plkst. 23.05 nodeva izmeklēšanas eksperimentā neiesaistītai personai tālākai realizācijai neatļauti iegādātos 0,3923 g amfetamīna, kā rezultātā izmeklēšanas eksperiments tika pabeigts, eksperimentā neiesaistītai personai, realizējot /pers. L/ 0,3923 g amfetamīna, iepakotu piecos polimēra materiāla maisiņos.

2016.gada 15.novembrī pēc plkst. 00.05 /pers. J/ aizturēja policijas darbinieki, kuri /pers. J/ personas kratīšanas laikā bikšu kabatā atrada un izņēma 5 EUR (viena pirms speciālā izmeklēšanas eksperimenta veikšanas apskatītā banknote ar sērijas numuru MA0854669198 piecu *euro* apmērā).

Ar savām darbībām apsūdzētais /pers. J/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1] panta pirmajā daļā.

/pers. I/ savu vainu viņam inkriminēto darbību veikšanā nav atzinis.

Apelācijas instances tiesas sēdē /pers. I/ liecināja, ka viņš bija narkotisko/psihotropo vielu lietotājs. Nolūkā izvairīties no minēto vielu lietošanas, iesaistījās metadona lietošanā. Notikuma dienā slikti jutās, metadona nebija, palūdza /pers. N/ tabletes bez receptes. /pers. N/ atbrauca ar divriteni un iedeva 6 tabletes klonazepāma. 2016.gada 15.novembrī tika aizturēts. Pārmeklējot viņu, nekas netika atrasts, tikai /pers. J/ iedotās 6 klonazepāma tabletes. Kratīšanas laikā mājās arī nekas netika atrasts. /pers. L/ neredzēja un nepazīst.

Apsūdzētais /pers. J/ apelācijas instances tiesā atzina savu vainu Krimināllikuma 253.[1] panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un paskaidroja, ka viņam nebija vienošanās ar /pers. I/ un /pers. H/ par psihotropo vielu realizāciju. Ar /pers. H/ viņi dzīvoja kopā un viņa bija blakus, kad viss notika. Viņš lūdza /pers. H/ nodot /pers. L/ cigarešu paciņu un viņa nodeva, nezinot, ka tajā ir psihotropās vielas. /pers. H/ amfetamīnu nav fasējusi. /pers. I/ palūdza atvest metadonu, metadona nebija, viņš atveda /pers. I/ 6 tabletes klonazepāma.

Apelācijas tiesā 2019.gada 23.aprīlī tika nolasītas /pers. J/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtās liecības.

Būdams nopratināts aizdomās turētā statusā, /pers. J/ 2017.gada 10.februārī liecināja, ka aizturēšanas dienā viņam zvanīja /persona/, teica, ka grib nopirkt narkotikas. Viņš teica /persona/, lai brauc, ka viss būs. Satikās viņi kāpņutelpā pie dzīvokļa. /persona/ palika tur. Viņš atsakās liecināt no kā un par cik ņēma amfetamīnu, kuru pārdeva /persona/. Pēc tam viņš atgriezās mājās, kur viņu kāpņutelpā gaidīja /persona/. Sagaidīja /pers. H/, ienāca dzīvoklī kopā ar /persona/. Virtuvē viņš izfasēja narkotikas. Pārdeva /persona/ 3 maisiņus ar amfetamīnu par 45 EUR. Šīs narkotikas iedeva uz parāda, bet /persona/ iedeva 120 EUR, kurus bija jau iepriekš parādā par narkotikām, kurus viņš pārdeva /persona/ tajā pašā dienā, tikai agrāk pie basketbola laukuma. Šo parādu /persona/ atdeva uzreiz tikšanās laikā kāpņutelpā. /persona/ aizgāja, bet viņu, /pers. J/, aizturēja. /persona/ narkotiku pārdošanā nepalīdzēja. Pie viņa tika izņemti 5 EUR, kas pieder viņam. Viņam ir zināms cilvēks vārdā /pers. I/. Viņš atsakās dot jebkādas liecības, kas saistītas ar /pers. I/ (*1.sējuma 244.-248.lapa*).

Būdams papildus nopratināts aizdomās turētā statusā /pers. J/ 2017.gada 28.martā liecināja, ka uz izmeklētājas jautājumu, vai aizturēšanas dienā, kad viņš atradās mājās kopā ar /persona/ un sazvanījās par tikšanos ar /persona/, tā kā viņš nebija tādā stāvoklī, lai ar viņu komunicētu, jo lietoja metadonu, vai ar /persona/ pa telefonu komunicēja /persona/, viņš nevar atbildēt, jo precīzi neatceras. Nevar pieņemt vai noliegt, ka tā bija vai otrādi. Viņš atsakās liecināt no kā pie kādiem apstākļiem, par kādu summu nopirka narkotikas to pārdošanai. Viņš apgalvo, ka pats nodeva /persona/ narkotikas. Sarunvalodas līmenī viņš saprot latviešu valodu, kā arī to prot viņa sieva – /pers. H/. Iespējams, viņš varēja /pers. H/ palūgt nodot cigarešu paciņu, kurā atradās narkotikas (*2.sējuma 10.-12.lapa*).

Apelācijas instances tiesā /pers. J/ apstiprināja pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtās liecības.

/pers. J/ atpazina pēc fotogrāfijām /pers. I/ (*2.sējuma 13.-15.lapa*).

/pers. H/ savu vainu viņai inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā neatzina. Ar /pers. J/ viņi ir precējušies, viņa dzīvoja pie /pers. J/. /pers. I/ pazina, visi viņi viens otru zināja. Viņu starpā nepastāvēja vienošanās par psihotropo vielu realizāciju. /pers. L/ viņa nodeva cigarešu paciņu tāpēc, ka negribēja, lai kāds svešs atrastos viņu dzīvoklī. Nezināja, kas tur ir. /pers. J/ to izdarīt nevarēja, viņa stāvoklis pats par sevi runāja. /pers. J/ bija narkotisko vielu reibumā, viņa aizdzina viņu gulēt, paciņu atdeva /pers. L/. Kad viņu aizturēja, pratināšana notikusi krievu valodā, protokolos fiksēts

latviešu valodā, tulka nebija. Atzīst, ka lietas 1.sējuma 125.-126.lapā ir viņas paraksti un viņas rakstītais teikums latviešu valodā. Kad viņai diktē, viņa prot uzrakstīt teikumu, bet nepārvalda valodu tādā apjomā, lai varētu saprast protokolā latviešu valodā ierakstītās liecības.

Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka /pers. J/ un /pers. I/ vaina Krimināllikuma 253.[1] panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā apstiprinās ar pirmās instances tiesas spriedumā norādītajiem un analizētajiem pierādījumiem.

Ievērojot to, ka pirmās instances tiesas spriedums tiek atcelts saistībā ar /pers. J/ un /pers. I/ inkriminēto nodarījumu pārkvalificēšanu no Krimināllikuma 253.[1] panta otrās daļas uz Krimināllikuma 253.[1] panta pirmo daļu, izslēdzot kvalificējošo pazīmi – noziedzīgā nodarījuma izdarīšana personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās. Krimināllietu tiesas kolēģija uzskata par iespējamu neatkārtot pirmās instances tiesas spriedumā minētos pierādījumus, kas norāda uz to, ka /pers. J/ ir nelikumīgi iegādājies un glabājis psihotropo vielu – amfetamīnu – realizācijas nolūkā, bet /pers. I/ - nelikumīgi iegādājies, glabājis un realizējis šo psihotropo vielu.

Krimināllietu tiesas kolēģija no pirmās instances tiesas sprieduma izslēdz pierādījumus, ar kuriem pirmās instances tiesa pamato apsūdzēto vainu nozieguma izdarīšanā personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās vai organizētā grupā, ka arī pierādījumus, ar kuriem pamatota /pers. H/ vaina viņai inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka lietā esošie policijas darbinieku ziņojumi izmantojami pierādīšanā, jo nav atzīstami par liecību, ņemot vērā ka tie ir sastādīti pirms Kriminālprocesa likuma 131.panta grozījumiem, kas izdarīti ar 2018.gada 20.jūnija likumu, kurš spēkā no 2018.gada 1.septembra. Vienlaicīgi apelācijas instances tiesa izslēdz no pirmās instances tiesas sprieduma motīvu daļas [19] punktu.

Krimināllietu tiesas kolēģija netic /pers. J/ un /pers. I/ liecībām, ka viņu tikšanās 2016.gada 14.novembrī, uz kuru /pers. J/ atbrauca ar divriteni, notikusi nolūkā nodot /pers. I/ 6 tabletes klonazepāma.

Vispirms jau nav atzīstamas par patiesām norādes uz to, ka /pers. I/ tik steidzami veselības uzlabošanai 2016.gada 14.novembrī bija nepieciešamas 6 tabletes klonazepāma, jo kratīšanas laikā 2016.gada 15.novembrī plkst. 18.56 /pers. I/ aizmugurējā labajā bikšu kabatā tika atrastas 6 baltas krāsas tabletes (*1.sējuma 164.-165.lapa*). No lietas materiāliem redzams, ka no kriminālprocesa izdalīti materiāli un nosūtīti Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Olaines iecirknim jautājuma izlemšanai par administratīvās lietvedības uzsākšanu un /pers. I/ saukšanu pie administratīvās atbildības saistībā ar pie viņa izņemtajām tabletēm, kas satur klonazepāmu (*2.sējuma 142.lapa*).

Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka /pers. I/ pie viņa 6 klonazepāmu saturošu tablešu atrašanas faktu izmantojis kā ieganstu attaisnot viņa un /pers. J/ 2016.gada 14.novembrī notikušo tikšanos.

Lietā esošie pierādījumi liecina, ka tikšanas laikā /pers. J/ bija iegādājies no /pers. I/ psihotropo vielu – amfetamīnu.

Par to liecina starp /pers. J/ un /pers. I/ notikušo telefonu sarunu analīze, no kuras izriet, ka /pers. J/ sazvanījās ar /pers. I/ pēc pasūtījuma saņemšanas no /pers. L/.

Izmeklēšanas eksperiments tika uzsākts 2016.gada 14.novembrī ap plkst. 20.42, kad /pers. L/ no sava mobilā tālruņa abonenta numura /numurs/ piezvanīja /pers. J/ uz mobilā telefona abonenta numuru /numurs/, pateica, ka viņam ir nauda un vajadzēs 5 gramus amfetamīna. /persona/ ienāca kāpņutelpā, kur dzīvoja /pers. J/ ap plkst. 22.00. /pers. AB/ iznāca no kāpņu telpas apmēram plkst. 22.30, iegāja durvīs, kas bija blakus ieejai kāpņu telpā un no turienes izņēma riteni, ar kuru virzījās /adrese/ dzīvojamās mājas pagalma virzienā. Stacijas ielas un Skolas ielas krustojumā viņš apstājās, kur viņu jau gaidīja vīrietis, kas tika atpazīts kā /pers. I/. Abi aprunājās aptuveni 5 minūtes. Tika novērots, ka starp /pers. I/ un /pers. J/ notika nelielu priekšmetu apmaiņa no rokas rokā. Ap plkst. 23.05 /pers. J/ piebrauca pie savas dzīves vietas (*1.sējuma 37.lapa*) . 2016.gada 15.novembrī plkst. 00.05 /pers. J/ tika aizturēts.

Izmeklēšanas eksperimenta laikā /pers. L/ /pers. J/ nodeva 120 EUR, bet pie /pers. J/ tika atrasti 5 EUR.

Pirms tikšanās ar /pers. I/ starp /pers. J/ un /pers. I/ notika trīs telefonsarunas un viena telefonsaruna, /pers. J/ atgriežoties mājās, – plkst. 23.04.19 – 23.04.49 (*2.sējuma 99.-114.lapa*).

No /pers. J/ un /pers. L/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtajām liecībām izriet, ka /pers. L/ 2016.gada 14.janvārī pa dienu jau bija vienu reizi iegādājies narkotiskās vielas no /pers. J/. No telefonsarunu izdrukas izriet, ka arī pa dienu /pers. J/ vairākkārt ir sazvanījies ar /pers. I/. (*2.sējuma 99.-114.lapa*).

Bez tam tiesai nav pamata neticēt pārskatā par speciālā izmeklēšanas eksperimenta veikšanu sniegtajai informācijai par /pers. J/ un /pers. I/ tikšanās apstākļiem 2016.gada 14.novembrī pēc plkst. 22.00 (*1.sējuma 37.lapa*).

Pirmās instances tiesas sēdē tika nopratināts policijas darbinieks /pers. AC/, kurš apliecināja, ka /pers. J/ uz satikšanos ar /pers. I/ brauca ar riteni, kad iegāja dzīvoklī, atnāca eksperimenta veicējs ar pirkumu – psihotropo vielu. Liecinieks apstiprināja pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtās liecības (*2.sējuma 82.-83.lapa*) un paskaidroja, ka iela, uz kuras satikās /pers. J/ un /pers. I/, bija apgaismota. Viņi sasveicinājās un /pers. J/ /pers. I/ kaut ko nodeva. /pers. I/ /pers. J/ arī kaut ko nodeva. Radās aizdomas, ka /pers. J/ /pers. I/ nodod naudu, bet /pers. I/ /pers. J/ narkotikas. Bija skaidri redzams, ka notiek apmaiņa un /pers. J/ kaut ko ielika kabatā. Policijas rīcībā nebija informācijas, ka starp minētajām personām notiks darījums (*3.sējuma 30-31.lapa*).

Nav pamata neticēt liecinieka /pers. L/ sniegtajām liecībām par izmeklēšanas eksperimenta veikšanas apstākļiem un amfetamīna iegādes apstākļiem 2016.gada 14.novembrī dzīvoklī /adrese A/. /pers. L/ pirmās instances tiesas sēdē liecināja, ka piekrita piedalīties izmeklēšanas eksperimentā. Tajā dienā pa dienu bija iegādājies narkotiskās vielas no /pers. J/, ar kurām viņu aizturēja policijas darbinieki. Viņš atzina, ka narkotiskās vielas ir iegādājies no /pers. J/. Policijas darbinieki palūdza piedalīties eksperimentā, viņš piekrita. Sazinoties ar /pers. J/. bija norunāta tikšanās. Uz tikšanos viņš bija ieradies ar 120 EUR, kurus bija paredzēts samaksāt /pers. J/ par amfetamīnu. Minētos naudas līdzekļus viņam iedeva policijas darbinieki. Atrodoties ar /pers. J/ kāpņu telpā, viņš naudu atdeva /pers. J/, tad viņi kādu laiku gaidīja, ka kāds atzvanīs, pēc kā /pers. J/ aizies pēc narkotikām. Kad viņam piezvanīja, viņš lika gaidīt kāpņu telpā, pats aizgāja pēc narkotikām. Kad viņš atgriezās, tad jau bija alkohola vai narkotisko vielu ietekmē, narkotikas safasēja un /pers. L/ atdeva /pers. H/. Saņemtās vielas viņš atdeva policijas darbiniekiem un sniedza liecības.

Pirmstiesas izmeklēšanas laikā /pers. L/ sniedza liecības, ka atrodoties kāpņu telpā, /pers. J/ teica, ka amfetamīna uz vietas viņam nav, bet pēc tā jau brauc pakaļ /pers. I/, no kā /pers. J/ pats pērk amfetamīnu (*1.sējuma 79.-80.lapa*).

Pēc minēto liecību nolasīšanas tiesās sēdē /pers. L/ paskaidroja, ka tie ir viņa pieņēmumi, ka narkotiskās vielas pirktas no /pers. I/. Nopratināšanas laikā viņš teica, ka tas varētu būt /pers. I/, kurš pārdod narkotiskās vielas un tad izmeklētājs sāka jautāt sīkāk par to (*3.sējuma 66.lapa*).

Neskatoties uz to, ka /pers. L/ par /pers. I/ lomu psihotropo vielu realizācijā ir liecinājis izvairīgi, liecinieka pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtās liecības par to, ka /pers. J/ iegādājās psihotropās vielas no /pers. I/ apstiprinās ne tikai ar izmeklēšanas eksperimenta pārskatu un liecinieka /pers. AC/ liecībām, bet arī ar citiem lietā iegūtiem pierādījumiem.

Tā no lietas materiāliem redzams, ka speciālā izmeklēšanas eksperimenta laikā tika veikta sarunu audio fiksēšana (*1.sējuma 38.lapa*). Lietai ir pievienots apskates protokols ar audio ieraksta atšifrējumu, no kura redzams, ka veicot sarunu par psihotropo vielu apmaksu, /pers. J/ norāda, ka atnāks /Nosaukums B/ un tad par sīrupu ar viņu atsevišķi. Turklāt pirms braukšanas /pers. J/ pa telefonu saskaņo tikšanās vietu pie krievu skolas un pārskaita naudu, no sarunas ar /pers. L/ izriet, ka 5 EUR no kopējas 120 EUR summas viņš atlika sev (*1.sējuma 39.-45.lapa*).

Liecinieks /pers. AC/ tiesas sēdē paskaidroja, ka tikšanās starp /pers. J/ un /pers. I/ notika blakus Olaines 2.vidusskolai (*3.sējuma 31.lapa*).

Pirmstiesas izmeklēšanas laikā /pers. J/ atteicās sniegt liecības no kā viņš iegādājies psihotropo vielu, kuru nodeva /pers. L/. Bet liecināja, ka /pers. L/ iedeva viņam 120 EUR un palika kāpņu telpā. Kad viņš, /pers. J/, atgriezās ar iegādāto psihotropo vielu, viņi ienāca dzīvoklī un tur viņš safasēja psihotropo vielu un atdeva /pers. L/. (*1.sējuma 244.-248.lapa, 2.sējuma 10.-12.lapa*).

Pirmās instances tiesas sēdē /pers. J/ grozīja savas liecības, norādīja, ka psihotropo vielu viņš ir iegādājies no /pers. AD/. Atzina, ka 2016.gada 14.novembra vakarā ir ticies ar /pers. I/, kuram bezmaksas piegādāja 6 tabletes klonazepāma (*3.sējuma 102.-105.lapa*).

Pirmstiesas izmeklēšanas laikā /pers. H/ liecināja, ka 2016.gada 14.novembrī viņa atnāca mājās ap plkst. 21.15. Mājās bija viņas vīrs /pers. J/ ar /pers. I/. Kad /persona/ aizgāja, pie vīra atnāca paziņa, kuru sauc par /Nosaukums C/, viņi ar /pers. J/ atradās kāpņu telpā, par ko runāja, viņai nav zināms, jo sarunā nepiedalījās. Atnāca mājās ap 23.00. Vīrs ar /Nosaukums C/ gaidīja kāpņu telpā. Visi kopā iegāja dzīvoklī. Virtuvē vīrs izvilka vīstokli, kur atradās amfetamīns, mēģināja attīt to uz virtuves galda, bet miga ciet, sakarā ar ko paprasīja viņai sadalīt amfetamīnu un iedot /Nosaukums D/ (*1.sējuma 125.-126.lapa*).

Pastāvot šādiem pierādījumiem, Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā izdarītie secinājumi daļā par /pers. I/ atzīšanu par vainīgu psihotropās vielas nelikumīgā iegādē, glabāšanā un realizēšanā /pers. N/ ir pamatoti.

Apstāklis, ka pie /pers. I/ aizturēšanas un kratīšanas laikā netika atrasti naudas līdzekļi, kurus /pers. J/ samaksāja /pers. I/ par iegādāto amfetamīnu, nerada šaubas par /pers. I/ vainu psihotropo vielu realizācijā, jo /pers. I/ aizturēšana notika nākamās dienas vakarā, tas ir 2016.gada 15.maijā un pagājušās gandrīz diennakts laikā /pers. I/ pastāvēja iespēja rīkoties ar noziedzīgā nodarījuma rezultātā saņemto naudu pēc saviem ieskatiem.

Ņemot vērā, ka gan /pers. H/, gan /pers. L/ liecības daļā par to, ka /pers. L/ varēja runāt ar /pers. I/ par narkotisko vielu iegādi izmeklēšanas eksperimenta laikā, ir mainīgas un neapstiprinās ar izmeklēšanas veikšanas pārskatā sniegtajām ziņām, Krimināllietu tiesas kolēģija atzīt, ka netika pierādīts tas, ka /pers. L/ narkotisko vielu iegādi izmeklēšanas eksperimenta laikā būtu sarunājis nevis ar /pers. J/, bet ar /pers. I/.

Ņemot vērā /pers. H/ sniegtās liecības, ka plkst. 21.15 atgriežoties mājās viņa sastapusi dzīvoklī /pers. I/, kurš uzreiz aizgāja, kā arī to, ka izmeklēšanas eksperiments tika uzsākts plkst. 20.42, nevar izslēgt iespēju, ka laikā, kad notika saruna starp /pers. L/ un /pers. J/ par psihotropo vielu iegādi, /pers. I/ varēja atrasties /pers. J/ dzīvoklī, bet netika iegūti ticami pierādījumi tam, ka /pers. I/ ir piedalījies sarunā ar /pers. L/.

Ņemot vērā, ka lietā netika iegūti pierādījumi tam, ka eksperimenta veicējs /pers. L/ ir tiešā veidā kontaktējies ar /pers. I/ psihotropo vielu iegādes jautājumā izmeklēšanas eksperimenta ietvaros, nav pamata izdarīt secinājumu, ka /pers. I/, līdzīgi kā /pers. H/, ir bijis izprovocēts veikt noziedzīgas darbības narkotisko/psihotropo vielu nelikumīgas aprites jomā. Krimināllietu tiesas kolēģija ir pārliecināta, ka /pers. I/ rīkojās ārpus izmeklēšanas eksperimenta un veica viņam inkriminētās darbības pēc /pers. J/ lūguma, kuram nebija zināms par pret viņa veikto izmeklēšanas eksperimentu.

Pirmstiesas izmeklēšanas laikā /pers. J/ tika inkriminēts, ka no eksperimenta veicēja /pers. L/ psihotropo vielu iegādei tika saņemti naudas līdzekļi 120 EUR un šo summu pilnā apjomā /pers. J/ samaksājis /pers. I/ par iegādāto psihotropo vielu.

Ņemot vērā lietā iegūtos pierādījumus, ka daļa eksperimentā izmantotā nauda 5 EUR tika izņemta no /pers. J/, pirmās instances tiesā prokurors grozīja apsūdzētajiem celto apsūdzību, norādot, ka /pers. J/ no /pers. L/ saņēma 120 EUR, bet /pers. I/ nodeva daļu no šīs naudas 115 EUR (*3.sējuma 20-25.lapa*).

Tomēr pirmās instances tiesa spriedumā atzina, ka /pers. J/ saņēma no /pers. L/ 115 EUR un daļu no šīs naudas 115 EUR apmērā nodeva /pers. I/.

Šādu faktiskajiem lietas apstākļiem un grozītai apsūdzībai neatbilstošu apsūdzību, apelācijas instances tiesa atbilstoši Kriminālprocesa likuma 455.panta trešās daļas nosacījumiem nevar grozīt, nepasliktinot apsūdzēto stāvokli un nepārkāpjot viņu tiesības uz aizstāvību, jo šajā daļā netika iesniegts prokurora protests.

Apelācijas instances tiesa netic /pers. H/ liecinātajam, ka viņa nepārvalda valsts valodu. Fakts, ka /pers. H/ prot latviešu valodu apstiprinās ar /pers. J/ sniegtajām liecībām un pašas /pers. H/ norādei par to, ka latviešu valoda viņai ir saprotama (1.sējuma 125.-126.lapa).

Par apsūdzētā /pers. J/ personību noskaidrots, ka viņš dzimis /datums/, viņam ir deklarētā un faktiskā dzīves vieta, precējies, apgādājamo nav, ar vidējo speciālo izglītību, nestrādā (*1.sējums 82.lapa, Tiesu informācijas sistēmas dati*).

Administratīvi sodīts (*Tiesu informatīvās sistēmas dati*).

/pers. J/ ir iepriekš sodīts, pēdējo reizi ar Rīgas rajona tiesas 2017.gada 3.oktobra spriedumu pēc Krimināllikuma 253.panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu uz 3 gadiem 1 mēnesi, ar probācijas uzraudzību uz 2 gadiem. Saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu, no jauna noteiktajam sodam daļēji pieskaitīts papildsods, kas nav izciests pēc Rīgas rajona tiesas 2013.gada 6.augusta sprieduma (Rīgas rajona tiesas 2014.gada 5.marta lēmums), un galīgais sods noteikts – brīvības atņemšana uz 3 gadiem 4 mēnešiem un probācijas uzraudzība uz 2 gadiem. Ar Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2017.gada 14.decembra spriedumu pirmās instances spriedums atcelts daļā par procesuālo izdevumu piedziņu, pārējā daļā spriedums atstāts negrozīts. Spriedums stājies spēkā 2018.gada 3.janvārī. Sods nav izciests.

Ievērojot Krimināllikuma 35.pantā noteiktos principus par sodu un tā mērķi, noklausoties apsūdzētā paskaidrojumus, aizstāvja un prokurora viedokli par soda noteikšanu, kas izteikts prokurora apelācijas protestā, tiesas kolēģija uzskata, ka apsūdzētajam /pers. J/ sods par noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1] panta pirmajā daļā, nosakāms brīvības atņemšanas veidā atbilstoši panta sankcijai un ar probācijas uzraudzību, kas ir panta sankcijā obligāts papildsods. Turklāt brīvības atņemšana ir vienīgais panta sankcijā paredzētais soda veids.

Nosakot apsūdzētajam soda mēru, atbilstoši Krimināllikuma 46.panta trešajai daļai, tiek ņemti vērā atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.pantu apsūdzētā /pers. J/ atbildību mīkstinoši apstākļi netika konstatēti.

Apelācijas instances tiesas sēdē /pers. J/ ir atzinis savu vainu Krimināllikuma 253.[1] panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un norādīja, ka izdarīto nožēlo.

Tomēr Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka savas vainas atzīšana un izdarītā nožēlošana nav atzīstamas par apsūdzētā /pers. J/ atbildību mīkstinošo apstākli Krimināllikuma 47.panta otrās daļas kārtībā. Formāli atzīstot savu vainu nelikumīgā psihotropo vielu iegādē un glabāšanā realizācijas nolūkā, /pers. J/ tomēr nav bijis vaļsirdīgs savās liecībās. Viņš nav vaļsirdīgi liecinājis par izdarītā noziedzīgā nodarījuma apstākļiem, turklāt ir sniedzis nepatiesas, lietas faktiskajiem apstākļiem neatbilstošas liecības par /pers. I/ izdarīto noziedzīgo nodarījumu un /pers. H/ lomu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu par apsūdzētā /pers. J/ atbildību pastiprinošu apstākli atzīstams tas, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 11.punktu par apsūdzētā /pers. J/ atbildību pastiprinošu apstākli atzīstams tas, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts mantkārīgu tieksmju dēļ.

Augstākās tiesas Senāts ir norādījis, ka mantkārība nav Krimināllikuma 253.[1] pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāva pazīme un tādēļ noziedzīga nodarījuma izdarīšana mantkārīgu tieksmju dēļ var tikt atzīta par atbildību pastiprinošu apstākli (*Augstākās tiesas Senāta 2008.gada 23.aprīļa lēmums lietā Nr. SKK-243 un Augstākās tiesas Senāta 2011.gada 5.decembra lēmums lietā Nr. SKK-636*).

Nosakot soda mēru, tiesas kolēģija ņem vērā, ka apsūdzētajam /pers. J/ netika konstatēti atbildību mīkstinoši apstākļi un tika konstatēti divi atbildību pastiprinoši apstākļi, un atzīst, ka apsūdzētajam nosakāma brīvības atņemšana uz 2 gadiem 6 mēnešiem, ar probācijas uzraudzību uz 2 gadiem.

Galīgais sods /pers. J/ nosakāms saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piektās daļas nosacījumiem, šajā lietā noteiktajam sodam daļēji pievienojot sodu, kāds noteikts ar Rīgas rajona tiesas 2017.gada 3.oktobra spriedumu.

Tiesas kolēģija uzskata par iespējamu piemērot /pers. J/ daļēju soda saskaitīšanu, ņemot vērā, ka /pers. J/ inkriminētās darbības tika pārkvalificētas no Krimināllikuma 253.[1] panta otrās daļas (sevišķi smags noziegums) uz pirmo daļu (smags noziegums).

Par apsūdzētā /pers. I/ personību noskaidrots, ka viņš dzimis /datums/, viņam ir deklarētā un faktiskā dzīvesvieta, precējies, apgādībā 2 nepilngadīgi bērni, ar pamatizglītību, nestrādā (*1.sējuma 173.lapa, Tiesu informācijas sistēmas dati*).

Administratīvi sodīts (*Tiesu informatīvās sistēmas dati*).

/pers. I/ iepriekš sodīts, pēdējo reizi ar Rīgas rajona tiesas 2013.gada 12.septembra spriedumu pēc Krimināllikuma 233.panta otrās daļas un 253.[1] panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz 4 gadiem un policijas kontroli uz 2 gadiem, ieskaitot apcietinājumā pavadīto laiku no 15.08.2012. līdz 17.08.2012. un no 17.08.2012. līdz 25.03.2013. Nolēmums stājies spēkā 2014.gada 11.februārī. Soda izciešana uzsākta 2013.gada 12.septembrī. Ar Valmieras rajona tiesas 2015.gada 12.decembra lēmumu atbrīvots nosacīti pirms termiņa uz 1 gadu 1 mēnesi 15 dienām.

Izvērtējot apsūdzētā /pers. I/ personību raksturojošās ziņas, to, ka apsūdzētā izdarītais noziedzīgais nodarījums ir smags noziegums, tiesas kolēģija atzīst par nepieciešamu apsūdzēto /pers. I/ izolēt no sabiedrības, lai likuma robežās norobežotu no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas un sabiedrības apdraudējumu kopumā.

Ievērojot Krimināllikuma 35.pantā noteiktos principus par sodu un tā mērķi, noklausoties apsūdzētā paskaidrojumus, aizstāvja un prokurora apelācijas protestā izteikto viedokli par soda noteikšanu, tiesas kolēģija uzskata, ka apsūdzētajam /pers. I/ sods par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1] panta pirmajā daļā, nosakāms brīvības atņemšanas veidā atbilstoši sankcijai un ar probācijas uzraudzību, kas ir panta sankcijā obligāts papildsods. Turklāt brīvības atņemšanas sods ir vienīgais panta sankcijā paredzētais soda veids.

Nosakot apsūdzētajam soda mēru, atbilstoši Krimināllikuma 46.panta trešajai daļai, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.pantu apsūdzētā /pers. I/ atbildību mīkstinoši apstākļi netika konstatēti.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu par apsūdzētā /pers. I/ atbildību pastiprinošu apstākli atzīstams, tas, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 11.punktu par apsūdzētā /pers. I/ atbildību pastiprinošu apstākli atzīstams tas, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts mantkārīgu tieksmju dēļ.

Tiesa neargumentē, kādēļ nepiemēro panta sankcijā pieļaujamo papildsodu mantas konfiskācija, atsaucoties uz Augstākās tiesas 2014.gada Tiesu prakses apkopojumu „Tiesas nolēmumu struktūra un saturs lietās par vairākiem vienveidīgiem noziedzīgiem nodarījumiem", kas apspriests Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta tiesnešu sapulcē un atzīts par publiskojamu, un, kur secināts, ka nolēmumu motīvu daļā nav jāatspoguļo, kādi sodi netiks piemēroti, bet gan – kāds sods un kāpēc tiks piemērots.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu, 61.panta piekto daļu, Krimināllikuma Pārejas noteikumu 14.[1] punktu, apsūdzētajam /pers. I/ šajā spriedumā noteiktajam sodam daļēji pieskaitāms sods, kas nav izciests pēc Rīgas rajona tiesas 2013.gada 12.septembra sprieduma.

Tiesa uzskata par iespējamu piemērot daļēju soda saskaitīšanu, ņemot vērā, ka /pers. I/ inkriminētās darbības tiek pārkvalificētas no Krimināllikuma 253.[1] panta otrās daļas (sevišķi smags noziegums) uz minētā panta pirmo daļu (smags noziegums).

Krimināllietu tiesas kolēģija uzskata, ka prokurora protests ir daļēji noraidāms, ievērojot to, ka /pers. J/ un /pers. I/ ar apelācijas instances tiesas spriedumu tiek atzīti par vainīgiem un sodīti par smaga nevis sevišķi smaga nozieguma izdarīšanu un sods tiek noteikts no jauna, ievērojot Krimināllikuma 35.,46.panta nosacījumus.

Pirmās instances tiesa sprieduma rezolutīvajā daļa galīgo sodu /pers. I/ noteikusi tikai pamatsoda – brīvības atņemšana - veidā.

Ar 2018.gada 8.augusta lēmumu tiesas sprieduma rezolutīvā daļa ir labota, norādot ne tikai pamatsodu, bet arī papildsodu – probācijas uzraudzību - uz 2 gadiem.

Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka šāda sprieduma rezolutīvās daļas labošana nav pieļaujama, ievērojot Augstākās tiesas Krimināllietu kolēģijas vairākkārtīgi izteiktās norādes (*Augstākās tiesas 2014.gada 27.novembra lēmums lietā SKK-566/2014, 2015.gada 9.aprīļa lēmums lietā SKK-199/2015, 2015.gada 14.aprīļa lēmums lietā SKK-50/2015*).

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka šāds pirmās instances tiesas nelikumīgs lēmums ir atceļams.

Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka prokurora protests ir apmierināms daļā par papildsoda noteikšanu /pers. I/, nosakot galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu, 61.panta piekto daļu, Krimināllikuma Pārejas noteikumu 14.[1] punktu.

Pēc apsūdzētā /pers. J/ lūguma viņa aizstāvību īstenoja valsts nodrošinātā aizstāve A.Kovaļevska, kurai saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84.pantu un Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumiem Nr.1493 „Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību" par veikto darbu pienākas atlīdzība no valsts budžeta līdzekļiem 740 *euro*.

Tiesas kolēģija nekonstatē /pers. J/ aizstāves A.Kovaļevskas minēto Kriminālprocesa likuma 85.panta pirmās daļas 1.punktā norādīto apstākli, ka /pers. J/ mantiskais stāvoklis izslēdz iespēju samaksu par aizstāvja palīdzību nodrošināt no saviem līdzekļiem un tāpēc viņš ir atbrīvojams no procesuālo izdevumu samaksas. No lietas materiāliem neizriet, ka viņam būtu piešķirts maznodrošinātās vai trūcīgās personas statuss. Tāpēc pamatojoties uz Krimināllikuma 368.panta pirmo daļu izdevumi par juridisko palīdzību piedzenami no apsūdzētā /pers. J/.

Procesuālie izdevumi, kas saistīti ar /pers. H/ aizstāvja piedalīšanos kriminālprocesā, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.panta trešo daļu sedzami no valsts līdzekļiem.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 563.panta pirmās daļas 3.punktu Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija

nosprieda

Rīgas rajona tiesas 2018.gada 28.maija spriedumu atcelt daļā par /pers. I/, /pers. J/ un /pers. H/ atzīšanu par vainīgiem un sodīšanu pēc Krimināllikuma 253.[1] panta otrās daļas.

/pers. I/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 253.[1] panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem 6 (sešiem) mēnešiem, ar probācijas uzraudzību uz 2 (diviem) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu, 61.panta piekto daļu, Krimināllikuma Pārejas noteikumu 14.[1] punktu, noteiktajam sodam daļēji pievienot sodu, kas nav izciests pēc Rīgas rajona tiesas 2013.gada 12.septembra sprieduma, un galīgo sodu noteikt brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) gadiem 2 (diviem) mēnešiem ar probācijas uzraudzību uz 3 (trīs) gadiem.

/pers. J/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 253.[1] panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem 6 (sešiem) mēnešiem, ar probācijas uzraudzību uz 2 (diviem) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu noteiktajam sodam daļēji pievienot sodu, kas noteikts ar Rīgas rajona tiesas 2017.gada 3.oktobra spriedumu, un galīgo sodu noteikt brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) gadiem, ar probācijas uzraudzību uz 3 (trīs) gadiem.

/pers. H/ atzīt par nevainīgu Krimināllikuma 253.[1] panta otrajā daļā paredzētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā un attaisnot.

/pers. AH/ piemēroto drošības līdzekli - apcietinājums -, atbrīvojot viņu tiesas zālē.

Pārējā daļā pirmās instances tiesas spriedumu atstāt negrozītu.

Piedzīt no /pers. J/ valsts labā procesuālos izdevumus EUR 740 (septiņi simti četrdesmit *euro*) par aizstāves A.Kovaļevskas sniegto juridisko palīdzību apelācijas instances tiesā, nosakot 30 dienu termiņu tā labprātīgai izpildei pēc sprieduma spēkā stāšanās.

Procesuālos izdevumus, kas saistīti ar /pers. H/ aizstāvja piedalīšanos kriminālprocesā, segt no valsts līdzekļiem.

Atcelt Rīgas rajona tiesas 2018.gada 8.augusta lēmumu par pārrakstīšanas kļūdas labošanu Rīgas rajona tiesas 2018.gada 28.maija sprieduma rezolutīvajā daļā.

Nolēmumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā kasācijas kārtībā Augstākajā tiesā Kriminālprocesa likuma 574. un 575.pantā paredzētajos gadījumos, iesniedzot sūdzību vai protestu Rīgas apgabaltiesā.

Pilns nolēmums pieejams 2019.gada 30.oktobrī.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese	Ludmila Poļakova
Tiesnese	Ingūna Amoliņa
Tiesnese	Žaneta Vēvere